

5. зміною вивісок установ, перекладом назв вулиць тощо;
6. звільненням книгодруку від податків.

10. Що можна вважати найбільшою заслугою міністра народної освіти за часів Гетьманату Івана Огієнка:

1. прийняття єдиного правопису;
2. зміна усіх вивісок і табличок у Києві на українську мову;
3. значне підвищення заробітної плати вчителям;
4. налагодження початкової освіти на селі;
5. обов'язкове вивчення української мови, літератури, географії та історії у школах.

МОДУЛЬ 2.

**Україна у лецатах тоталітаризму
(1930-ті – 1950-ті рр.)**

I. Українські “неокласики” це:

1. політичний гурток, що сповідував орієнтацію на т.зв. “культурництво” європейського (“класичного”) зразка (В.Винниченко);
2. угруповання поетів та літературознавців, що орієнтувались на класичну світову літературу та намагались витворити в Україні власну “високу”, “велику” літературу (М.Зеров);
3. культурницька течія, яка дотримувалась засад модернізму і заперечувала “класичні” сюжети та естетику в літературі і мистецтві (М.Семенко)

II. Якими аргументами послуговувався Кость Буревій опонуючи Миколі Хвильовому з його культурною ідеєю орієнтації “на Європу, а не Москву”?

1. Москва є столицею світового міщанства;
2. українці не знають європейських мов;

3. Європейська культура є буржуазною культурою;
4. орієнтація “на Москву” дозволить українцям долучитись “до Європи” хоча б у російській інтерпретації;
5. краще мати “Москву” за друга ніж за ворога;
6. українці і так є європейською нацією, натомість вони надзвичайно слабо знайомі із кращими зразками російської культури (Пушкін, Достоевський, Мейерхольд тощо).

III. Наприкінці Другої світової війни політичне керівництво СРСР розпочало відверту гру на патріотичних почуттях українців. Було:

1. прийнято рішення заснувати орден Богдана Хмельницького;
2. військові групи, які вели бої на Україні, отримали назву “Українських фронтів”;
3. почастішала риторика про “національну суверенну українську державу у формі Української РСР”;
4. Олександрові Довженко було дозволено екранізувати раніше розкритиковану та заборонену кіноповість “Україна в огні”;
5. в новій редакції Конституції, що була прийнята у лютому 1944 р. було зафіксовано право республік на свої власні військові формування та право встановлювати прямі зовнішні зв’язки;
6. утворено республіканські міністерства оборони та зовнішніх зв’язків.

IV. Театральне життя на окупованих німцями територіях України:

1. було заборонене згідно плану “Ост”;
2. фінансово підтримувалось окупаційною владою через свої ідеологічні потужності;
3. було дозволене але жорстко регламентувалось.

V. Окупаційна влада дотримувалась наступних принципів в освітянській політиці:

1. забороняла гуманітарні науки та підтримувала природничі;
2. забороняла природничі науки та підтримувала гуманітарні;
3. будь-яке освітнє життя в окупованій Україні заборонялось.

VI. Основними рисами соціалістичного реалізму як творчого методу були:

1. невілювання водорозділу між масовою та елітарною культурами;
2. міфологічність (створення низки ідеальних образів-еталонів);
3. принцип свободи творчості;
4. методологія прецедентних текстів (сюжетів);
5. правдивість у віддзеркалені дійсності.

МОДУЛЬ 3.

Українська культура останньої третини XX століття

I. Українські шістдесятники:

1. це покоління космополітів, девізом якого був: “Я є громадянином Всесвіту”;
2. сформували цілком відмінну від попередньої – довоєнної – естетичну традицію;
3. були переважно щирими комуністами;
4. вважали себе культурними спадкоємцями “розстріляного відродження”;
5. вважали сталінські злочини цілком закономірними для еволюції радянського суспільства.

II. Центральними темами для українських митців-нонконформістів були наступні:

1. проблема соцреалізму та ідеологічної заангажованості мистецтва
2. проблема елітарності та масовості радянської культури
3. проблема відродження національної культури
4. проблема ставлення до використання образу Т. Шевченка в радянській літературі та мистецтві

III. Завдяки діяльності Клубу творчої молоді (КТМ) у Києві упродовж _____ рр. було:

1. проведено творчу реабілітацію цілого ряду репресованих у 30-ті роки митців;
2. організовано першу правозахисну групу – т.зв. “Українську робітничо-селянську спілку”;
3. встановлено постійний зв’язок із західними ЗМІ, що допомагали надавати розголосу факти порушення прав людини в СРСР та УРСР;
4. складено реєстр пам’яток архітектури та мистецтва що перебували під загрозою знищення або вже були втрачені;
5. було відкрито місця масових поховань розстріляних за часів Сталіна;
6. було налагоджено випуск “самвидавної” літератури.

IV. Українська Гельсінська Спілка:

1. займалась видавничою та культурницькою діяльністю;
2. була фактично політичною партією із фіксованим членством, статутом та членськими внесками;
3. була правозахисною організацією;
4. сповідувала український інтегральний націоналізм

V. За часів перебудови в Україні найбільш гострі суспільні суперечки точились навколо питань:

1. розвитку української мови та насильницької русифікації;
2. “білих плям” української історії;
3. питання міжнародної ізоляції України;
4. питання відмови від статусу держави, що має ядерне озброєння;
5. питання культурної відсталості та меншовартості України у порівнянні із Європою.

VI. Серед названих нижче культурно-просвітницьких акцій відмітьте ті, що відносяться до періоду розвитку української культури 1989-1991 рр.:

1. відновлення громадянства УНР;
2. 500-річчя українського козацтва;
3. “Живий ланцюг” єднання;
4. Духовна республіка “Україна”;
5. Помаранчева альтернатива;
6. Святкування 125-річчя від дня народження М.Грушевського;
7. “Золотий вересень” єднання.